

[Iver Poulsen.]

var strafbar på det tidspunkt, da den blev begået. Der skal heller ikke kunne idømmes strengere straf end fastsat på den tid, da det straffbare forhold blev begået“, finder jeg anledning til at opfordre de partier, som gennemførte dette straffelovs-tillæg, til at følge dommer Holms tilskyn-delse til at gå i gang med resocialiseringen af og oprejsningen til de medborgere, som i sin tid blev dømt i strid med verdenserklæringen om menneskerettighederne.

Det kan være ubehageligt at skulle ind-rømme begåede fejlgreb, men det sætter ingen skamplet på nogen at forsøge at genoprette begået uret, og det må da for os danske være uret at handle imod den ver-denserklæring om menneskerettighederne, som vi selv har tilsluttet os ved at under-skrive den europæiske konvention til be-skyttelse af menneskerettigheder og grund-læggende frihedsrettigheder i Rom den 4. november 1950.

Jeg håber på velvillig behandling af vort forslag.

Per Hækkerup: Jeg bemærkede med megen glæde, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen i sine indledende bemærkninger gav udtryk for det synspunkt, at hans parti med det fremsatte forslag til folketingsbe-slutning ikke tænker sig at ville drage nogen til ansvar eller forsøger på at give udtryk for hadefulde tanker og følelser eller noget i den retning. Men jeg må erkende, at efter-hånden som det ærede medlem skred frem i sin tale, var det, som om den gode hensigt, der var udtrykt i indledningsordene, i nogen grad fordunkledes; jeg havde ind-tryk af, at det ærede medlem efterhånden nåede frem til, at det, der kunne være tale om her, i og for sig var at tilstræbe et nyt retsopgør. Her må jeg sige, at mit parti har den opfattelse, at de problemer, det her drejer sig om, har fået deres afgørelse. Det er nu historikernes sag at behandle de problemer, der naturligvis findes, og som har været til stede i forbindelse med besæt-telsestiden, og vi vil gerne i mit parti med-virke til — hvis vi fra folketingets side på en eller anden måde kan gøre det — at stimulere eller hjælpe historikerne til denne opgave. Men jeg gentager, at det er en op-gave, som hører historikerne til, og som ikke

længere kan være genstand for, skal vi kalde det almindeligt dagspolitisk opgør.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen siger i sin fremsættelsestale som begrundelse for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, at det her drejer sig om problemer

„af en så alvorlig karakter, at den til-bundsgående undersøgelse af alle forhold og enhvers ansvar, som man tilsyne-ladende hidtil er vejet tilbage for, nu må foretages.“

Jeg kan ikke se, at det ærede medlem med nogen som helst rimelighed kan hævde, at folketinget eller offentligheden her har foretaget noget, som man ikke har ment alvorligt, men kun tilsyneladende alvorligt. Jeg synes, at der i de ord ligger en mistænke-liggørelse af hensigter og formål med det retslige opgør, der blev foretaget efter be-sættelsen, som på ingen måde svarer til de virkelige forhold. Jeg har nok bemærket, at den tidligere formand for den parlamen-tariske kommission, det tidligere medlem af det høje ting dommer Holm, har givet udtryk for nogle synspunkter vedrørende kommissionsarbejdet. Jeg har også forstået, at han i et interview har givet udtryk for, hvor besværlig og i og for sig uvelkommen den opgave var, som blev pålagt ham som medlem af og formand for den parlamen-tariske kommission. Den uvilje gav dommer Holm ikke udtryk for, så længe han var medlem, jeg må måske have lov at sige tværtimod. I anledning af dommer Holms udtalelser om den parlamentariske kom-missions arbejde vil jeg gerne sige, at jeg tror, at enhver objektiv vurdering vil resul-tere i, at der findes intet land, hvor et så omfattende og dybtgående materiale har været lagt frem, som tilfældet har været i Danmark. Intet land har foretaget så om-fattende og dybt indgribende undersøgelser og vurderinger af menneskers, politikeres handlinger under besættelsestiden som Dan-mark.

Det materiale, der ligger i den parlamen-tariske kommissions beretningers godt 13 000 sider, er efter min bedste over-bevisning et særdeles grundigt og værdi-fuldt materiale — og vi har jo haft lejlig-hed til at gennemdrøfte dette spørgsmål i folketinget — på grundlag af hvilket histo-rikerne kan arbejde, og mit parti er af den opfattelse, at denne sag hører under histo-